

РЕШЕНИЕ

№ 456

гр. София, 27.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Вяра Русева

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **11105** по описа за **2021** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208- чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], срещу Решение от 27.09.2021г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 11-ти с-в, по н.а.х.д. № 12764/2021г., с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 576928-F581172/11.05.2021г. на началник на отдел „Оперативни дейности“ – С. в Централно управление на НАП, с което за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства на касатора е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лева на основание чл. 185, ал. 2 във връзка с ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/.

Касационният жалбоподател обжалва решението като неправилно и необосновано и при допуснати нарушения на съдопроизводствените правила. Излага подробни аргументи, че наложената санкция не отговаря на целите по чл.22 от ЗАНН и е несъразмерно тежка. Промяната в касовата наличност била отразена в Книгата за дневни финансови отчети. Нямало срок в който промяната в касовата наличност да се регистрира във ФУ и не е довело до неотразяване на приходи. Твърди приложимост на чл.28 от ЗАНН. Моли да се отмени обжалваното решение и вместо него да се постанови друго, с което изцяло да

се отмени наказателното постановление.Претендира разноски.

Ответникът НАП, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.Претендира юриск.възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- ГРАД, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Съобразно чл. 220 от АПК, касационната инстанция възприема установената от въззивния съд фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал по реда на чл. 283 от НПК като доказателства по делото показанията на свидетеля-актосъставител М. И., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление и приобщени в хода на съдебното производство. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че по несъмнен начин касаторът е осъществил състава на нарушението по чл. 33, ал. 1 от Наредбата, като наложената санкция е в минимално установения в закона /чл.185 ал.2 във вр с ал.1 от ЗДДС/размер като разсъждения в тази насока са безпредметни.

Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо.

На 15.10.2020г. в 16:00 часа била извършена проверка на търговски обект-магазин, находящ е в [населено място],[жк], стопанисван от [фирма] при която било установено, че дневния оборот от монтирания ЕКАФП възлизал на 61, 90 лева, а в касата била установена фактическа наличност от 233, 64 лева. Разликата от 171,74 лв. не била отразена като служебно въведена във ФУ. Нарушената разпоредба на чл. 33, ал. 1 от Наредбата задължава извън случаите на продажби, всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) да се регистрира във фискалното устройство чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. Касае се за норма, обуславяща административно-наказателна отговорност, която следва да се прилага точно, а при необходимост да се тълкува стриктно-чл.46, ал.3, вр.ал.1 ЗНА. Стриктното тълкуване на чл.33, ал.1 от Наредба Н-18 налага еднозначен извод, че нарушението на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18 касае само случаите извън тези на продажби, поради което то не може да доведе до неотразяване на приходи, което пък изключва приложението на санкционната норма на чл.185, ал.2 ЗДДС. Следователно правилно АНО е приложил санкционната норма на ал.1 от чл.185 вр с ал.2 ЗДДС, а именно когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1, където за

юридическите лица и еднолични търговци е предвидена имуществена санкция от 500 до 2000 лева.

След като изпълнителното деяние, с което се осъществява нарушението по чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18 се изразява в неизпълнението на задължението на търговеца да отбележи промяната на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ, като регистрира същата във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми, извън случаите на продажби, то не би могло да доведе до съставомерния резултат-неотразяване на приходи.

Несъмнено и както е приел въззивният съд, касаторът е осъществил състава на нарушението по чл.33 ал.1 от Наредбата. Ирелевантно за осъществен състав на нарушението е, че промяната в касовата наличност била отразена в Книгата за дневни финансови отчети. Цитираната норма задължава промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ да се регистрира във ФУ, а не в Книгата за дневни финансови отчети. Не се констатира разминаване или неяснота в описанието на нарушението и правната му квалификация, посочена в НП. Ясно е посочено в текста на последното, че дружеството не е изпълнило задължението си да отбележи всяка промяна в касовата наличност на фискалното устройство чрез операциите „служебно въведени“ суми, като наред с това е дадено и цифровото описание на нарушената норма. Описана е в пълнота фактическата обстановка като време, място и други обстоятелства, при които е извършено процесното нарушение.

Неизпълнението на задължението по чл.33, ал.1 от Наредба Н-18 на търговеца да отбележи промяната на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ, като регистрира същата във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми, не приравнява положителната разлика в касовата наличност на приход от продажба/доставка, за да е приложима санкцията по чл.185 , ал.2 ЗДДС. Поради това е правилно АНО е наложил санкцията в размер на законовия минимум съобразно чл.185 ал.1 вр с ал.2 изр второ. За да наложи санкция в минимален размер АНО е съобразил тежестта на нарушението, смекчаващите отговорността обстоятелства и целите по чл.22 от ЗАНН. Нарушението е формално и резултата не е част от фактическия му състав. Обстоятелството, че законът предвижда по-леки наказания в случаите, когато нарушението не води до неотразяване на приходи, тоест липсват неотчетени приходи, не означава, че той въвежда резултата като елемент на фактическия състав на нарушението, а само, че при определяне на наказанието, законодателят е взел предвид степента на обществена опасност на нарушението, в зависимост от това довело ли е то до увреждане на фиска или не. Нарушението на чл.33, ал.1 от Наредбата е формално, поради което е ирелевантно дали от него са настъпили вредни последици, както и ирелевантно е санкцията дали би довела до загуби на дружеството. Както правилно е посочил СРС при осъществен състав на нарушението и санкция в размер на минимума, безпредметно е да се обсъжда размера й.

Неприложима е и нормата на чл. 28 ал.1 от ЗАНН съгласно която за маловажен случай на административно нарушение наказващият орган не налага

наказание на нарушителя, като го предупреждава писмено, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Маловажен случай е този, при който извършеното нарушение с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. В случая извършеното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от типичните нарушения от същия вид. Обстоятелството дали нарушението е извършено за пръв път, както и дали неотчетената сума е в минимален размер в случая са преценени като смекчаващи обстоятелствата по см. на чл. 27 ал. 2 от ЗАНН, релевантни за определяне размера на санкцията и които са взети предвид от административнонаказващия орган при реализиране на отговорността по чл. 185 ал. 1 във връзка с ал.2 от ЗДДС. Наложено наказание „имуществена санкция“ е в минимален размер, поради което не подлежи на преценка за прекомерност.

По така изложените съображения решението на въззивния съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

Относно разноските: С оглед изхода на спора на касатора не се дължат разноски. С оглед своевременно заявената претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на ответника по касация на основание чл. 63д, ал.4 ЗАНН, вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ следва да бъде присъдена сумата от 80 лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, IV-ти касационен състав

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 27.09.2021г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 11-ти с-в, по н.а.х.д. № 12764/2021г.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: